

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 120 Lei
Pe jumătate 60 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Alba-de-jos.
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

„se primește la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 4 Lei a doua și a treia oră 2 Lei.

Școala Normală din Blaj.

— O școală care de șasezeci de ani dă poporului dascăli și luminători. —

Această școală s'a deschis la 15 Octombrie 1865, sub Mitropolitul Alexandru Șterca Șuluțiu de Cărpeneș. De atunci și până azi, șasezeci de ani neîntrerupți ea a dat poporului român un număr foarte însemnat de învățători harnici și destoinici. Un șir lung de ani școala normală din Blaj a dat poporului român și multe învățătoare bune.

Această școală a crescut nu numai oameni de carte, cari să știe îndrepta pe copii în împărăția buchilor și a numerelor, ci s'a silit totdeauna să dea poporului învățători cu credință în Dumnezeu și cu dragoste de sfânta biserică. Școala normală din Blaj a dat și învățători și cântăreți de strană în aceleași persoane, deci slujitori și ai școlii și ai bisericii. Și până când învățătorii noștri erau în legături strânse cu biserică, treburile au mers mai bine. Micile neînțelegeri ce erau uneori între preot și învățător, nu puteau să păgubească binele obștesc; ele erau trecătoare și neînsemnate. Mai multă neînțelegere și înțelegere este azi între aceiași fruntași ai satelor, când în celea mai multe părți preoții nu mai sunt directori școlari, și dascălii se îndreaptă și dânșii, ca toți funcționarii, după valurile politice.

În Școala Normală din Blaj se urmărește și azi, ca și în trecut, aceeași țintă: puntea de aur între inimă, între suflet și minte, între credință și învățatură, între biserică și înțelepciunea slovelor. Învățătura fără creștinătate adevărată, nu plătește nimic. Iar în locul întâi trebuie să fie creștini buni dascălii, cari luminează odraslele neamului. De aceea Blajul ține foarte mult la școala sa pregătitoare de dascăli, cărora vrea să le dea apa vie a credinței biruitoare, spre a Neamului mărirea și înflorire. Școala Normală din Blaj vrea să trăiască și trebuie să trăiască. Ea merge cu pași neșovăielnici pe vechile cărări bune și rodnice, convinsă că slujește o cauză dreaptă și bună, de folos țării noastre scumpe și poporului său.

Dar să grăiască sporul ei din acest an de școală, ea o dovadă de tăria și îndreptățirea ei:

Anul 1924/5 s'a încheiat la 24 Iunie. Examenul s'au ținut în zilele 20—30 Iunie. Am avut la această școală cu patru clase: V, VI, VII și VIII, cu totul 163 școlari: 94 băieți și 69 fete. Examenul de inv. și învățătoare s'a ținut, după noua *Lege pentru învățământul normal-primar*, de două ori: în Ianuarie și acum în Iunie.

În Ianuarie au câștigat Diploma de învățători 14 tineri; iar Diploma de învățătoare 17 fete. În Iunie asemenea 23 tineri și 28 fete au trecut bine examenul de învățător și învățătoare.

Școala normală din Blaj, ca una dintre cele mai vechi și mai bune școli de acest fel, în anul curent a dat poporului român 37 învățători și 45 de învățătoare; cu totul 82.

În clasa V. au fost 31 elevi. Unul s'a depărtat înainte de examen; iar unul a murit, în 16 Maiu a. c. În clasa VI. am avut 51 școlari: 25 băieți și 26 fete. Toți au trecut cu bine în clasa VII.

În anul viitor, după noua *Lege* vom avea clasa IV. V. VI și VII. În clasa IV. se vor primi tineri, cari au terminat bine 3 clase gimnaziale.

În 15 Octombrie 1924 s'a deschis și o „Școala normală de fete”. — În anul 1924/5 am avut la această școală în cl. V. 26 de fete. Dintre acestea am făcut examenul bine 18 eleve; iar 8 vor face la Septembrie un examen de îndreptare.

La școala normală de fete se vor primi copile, cari au terminat bine 3 clase de gimnaz, în clasa IV. normală; iar cele cu 4 clase de gimnaz în clasa V normală.

În luna August vom publica condițiile de primire atât la „Școala normală de băieți”, cât și la Școala normală de fete.

Părinții, cari doresc să-și facă din copiii lor învățători sau învățătoare, să cetească gazeta noastră „Unirea Poporului”, unde vor afla povețele și îndrumările de lipsă.

Pentru luminarea poporului nostru dela sate avem lipsă de învățători buni, harnici și destoinici.

Numai prin școală, putem și noi plugarii români dela sate să ne luminăm mintea, să înaintăm, să ajungem pe alte neamuri, cari aci în țara noastră strămoșească au apucat înainte în lucrarea pământului, în creșterea vitelor în tot felul de măiestrii ș. a., fiindcă ei au înțeles de mult vorba românească: „Ai carte, ai parte”.

Cum stă lumea și țara.

Ploi, furtuni, pagube.

În timpul din urmă, vremea a fost foarte neprielnică. Ploi multe și nemiluite, aproape în toată țara. Nu s'a putut secera grânele. Și au suferit și cucuruzele.

În multe părți au fost furtuni mari cu ghiață și cu revărsări de ape. La Galați în vechiul regat a căzut grindină cât ouăle de găscă. Rupele de nori au făcut pustiiri mari în Satu mare. Au pierit și oameni și vite. Mare prăpăd și la Râmnicu Sărat, în județul Brașov și pe la Sibiu.

Grozave știri vin din ținutul Gherlii. Grindina de Duminecă, 5 Iulie, a pustiit roada câmpului în foarte multe sate. Nimic n'a rămas pe hotar. Au fost stricate de furtună sute de case și clădiri economice. Au murit și oameni și au perit vite. Bieții economi au ieșit la câmp și plâng, cu amar, aproape nebuni de durere... Ferească Dumnezeu!

Foarte multe linii de tren au fost strivite în Ardeal, Moldova, Bucovina și Basarabia. Trenul de pe Târnava mică încă a fost oprit câteva zile.

Ce mai e nou în politică?

Politica la București doarme. Însă miniștrii au plecat prin țară și țin adunări politice, căutând să strângă rândurile oamenilor pe cari li au. În aceste adunări, oamenii guvernului liberal, spun sus și tare, că d. Brătianu este un noroc al țării și că are nădejde să mai stea mult la cârmă. Opoziția zice, firește, dimpotrivă. Dl. Iuliu Maniu scrie în „Universul”, că liberalii se încurajează ei înșiși pe sine, fiindcă simt că le scapă puterea. Un semn al vremii pare a fi alegerea dela Chișinău, unde candidatul averescan, sprijinit pe sub mână de guvern, a căzut cu mii de voturi față de candidatul opoziției. Una s'a arătat la Chișinău: averescani cu greu vor mai ajunge vreodată la creangă verde. Cel puțin cu alegeri ca cea din Basarabia, nu.

Camerile agricole.

Cetitorii noștri vor fi aflat desigur, că s'a votat o lege despre camerele agricole, adică un fel de asociare a plugarilor din țară. În aceste asociațiuni are dreptul să fie membru orice plugar, sau orice cetățean, care se ocupă cu cultivarea pământului și cu ramuri de economii în legătură cu aceasta. Noi ne vom ocupa pe larg cu aceste camere agricole.

Astăzi vom vorbi despre dreptul camerilor agricole de a alege din sânul lor senatori.

Camerile agricole se constituiesc adevărat se alcătuiesc pe județe. Alegeri pentru acest scop vor fi foarte curând, credem, că în luna August deja. Pentruca plugarii să poată vota la acestea alegeri trebuie să fie înscrși în listele electorale. Acestea liste se tocmeșc de către consiliile comunale. Dacă cineva n'a fost luat în acesatea liste, poate cere și acum înscrierea.

Redacția noastră stă la dispoziția oricui pentru a înainta asemenea rugări la judecătoria. Vă rugăm deci adresați-vă cu toată încrederea redacției.

În numărul nostru viitor vom reveni asupra importanței camerilor agricole. (z. b.)

Pentru luminarea poporului. „Asociațiunea pentru literatură română și cultura poporului român”, aduce la cunoștința publicului că a premiat pe acei, cari au înstruit neștiutori de carte, învățându-i scris-cetitul.

Numele premiilor din anul acesta (cu suma de câte 2000 de lei) este: 1. **Victor Barsan**, din Șasavința, u. p. Lupșa (jud. Turdărieș); 2. **Dumitru Fulea**, din Sângeorgiu de Câmpie, u. p. Sânpetru (jud. Cojocna); 3. **Traian Danciu**, din Petroasa, u. p. Curtea (jud. Caraș-Severin); 4. **Marin Poșa**, din Vaca, u. p. Brad (jud. Hunedoara); 5. **Isidor Todoran**, din Cămărașul deșert, u. p. Șarmașul mare (jud. Cojocna); 6. **Simion Frătilă**, din Gușterița (jud. Sibiu); 7. **Alex. Fontaș**, din Iiba (jud. Satu-mare); 8. **Ion Moldovan**, din Ocele Mureșului (jud. Alba de jos); 9. **Victoria Gligor** din Ocele Mureșului (jud. Alba de jos); 10. **Ioan Suci**, din Căcuciu, u. p. Gurghiu (jud. Mureș-Turda) și 12. **Stelian Voiculescu**, din Saschiz (jud. Târnava-Mare). Afară de aceea s'au trimis în anul acesta peste 1300 de exemplare (abecedare) în 28 de comune.

Fie ca exemplul acesta de dragoste de tumină să servească de indemn și altor învățători și învățători-dirigenți ca cel mai sus numiți, ca în anul viitor să premieze „Astra” altă serie de inimoși purtători de cultură prin satele noastre!

Unde se cuprinde învățătura lui Isus?

Așa spun cei rătăciți, că numai aceea e de crezut ce se află scris în sf. Scriptură; alta învățatură nu este. Nu-i adevărat. O spune chiar sf. Pavel: »Pentru aceea, fraților, stați și țineți învățăturile, cari le-ați învățat, ori prin cuvântul ori prin cartea noastră«. (I. Tesal. 2, 16). Tot așa de scumpă și sfântă este învățătura, ce au spus-o Apostolii numai cu cuvântul, oă și aceea pe care au scris-o în carte. Aceasta învățatură, care au spus-o ei numai cu vorba, au pus-o pe hârtie ucenicii, sau învățăceii Apostolilor, pe acești ucenici îi numim sfinți Părinți. Acestor Părinți tocmai așa trebuie să le credem ca și la Apostoli. Doară împreună au trăit cu ei o viață întreagă și tot ce au auzit dela ei, au lăsat urmașilor.

Învățătura sfinților Părinți întregeste sf. Scriptură. Chiar sf. Ioan Apostolul o adeverește aceasta când zice, că nu a putut să puie tot pe hârtie, cât ar fi voit să scrie, dar le va spune cu vorba mai mult. »Multe având a vă scrie, nu am vrut pe hârtie și cu cerneală; ci nădăjduesc că voi veni la voi și voi grăi gură către gură«. (II Io. 1, 12).

Acelea multe pe cari sf. Apostol nu le-a scris, le-au scris învățăceii lui, cu cari a grăit el gură către gură și acelea multe, le păstrează sf. biserică așa cum le-a moștenit dela învățăceii sfinților Apostoli și le învață și azi. Cine va învăța și va propovădui dar altuun, de-ar fi sfânt ca îngerii din ceriu, afurisit să fie...!

Dr. I. Florian canonic.

Examenul de bacalaureat în Blaj.

Examenul de bacalaureat, care s'a început la 25 Iunie, s'a isprăvit Marți în 7 Iulie. Au făcut aici examene elevii absolvenți ai liceelor de băieți și de fete din Blaj; ai liceului sășese din Mediaș, precum și ai liceului ungureșc din Aiud. Iată lista celor reușiți:

I. Liceul de băieți din Blaj: Hulea Ioan, Hațiegan Emil, Suci O. Ioan, Crișan Iacob, Domaș Liviu, Socaciu Ioan, Crișan S. Mircea, Banciu Pavel, Chinezu T. Liviu, Miclea Ioan, Neamțu Ioan, Todoran Emil, Vultur Ioan, Cristea Ioan, Crișan Alexandru, Borcoman Gheorghe, Bratu Ioan, Comșa Nicolae, Mesaroș Emil, Bârlea Pompeiu, Moldovan Ioan, Morariu Alimpiu, Ciulea Ioan, Negrea Ioan, Sârbu Moise, Barbul Zeno, David Samuil, Frâncu Emil, Ștef M. Traian, Aldea Ioan, Bălan Iacob, Crișan Emil, Vodă Bujor, Trecuți 33, respinși 4.

II. Liceul de fete din Blaj: Urzică Victoria, Caliani Aurora, Greceanu Alexandrina, Păcurar Letiția, Rusu Lavinia, Pinteza Zoe, Barna Eugenia, Popa Reghina, Maior Valeria, Comșa Silvia, Treistariu Maria, Kny Victoria, Deac Aurelia, Eneșel Aurelia, Bătăcui Cornelia, Daniel Viorica, György Elena, Tămaș Alexandrina, Trifan Margareta.

Toate elevele au trecut.

III. Liceul ev.-luteran din Mediaș: Botradi Curt, Henning Samoilă, Ipsen Curt, Pick George, Schuster Martin, Steinfeld Gunth, Hamrich Ioan, Hermann Bruno, Binder Curt, Schniker Martin, Schuster Nelmut, Rotmann Mihai, Tassy Betz Gavril, Stenzel Egon, Schuster Gottfried, Schneider Radu, Kirtscher Otto, Nemenz Andreiu, Binder Thomas, Nicolaus Andreiu, Schönhardt Gasten, Styler Carol,

Trecuți 22, respinși 3.

IV. Liceul ev.-ref. Bethlen, Aiud: Bathori Ioan, Bodroghy Gheorghe, Rimner Ioan, Tunyogi Andreiu, Katona K. Iosif, Nagy Nicolae, Ambrus Paul, Asztalos Coloman, Debreczeni A., Köhle Iosif, Nagy Ștefan, Kaskay Adalb, Bányász Ștefan.

Trecuți 13, respinși 14.

Foiața „UNIRII POPORULUI”.

Insemnări din Italia.

De A. Melin.

IV

Ioane din Venezia de demult. — Pacea peste Lagune. — Biserica San Marco. — Întră porumbel. — Clopotele în Venezia. — Palatul Dogilor. — Când bate ceasul ora donăsprezece. — La cimitir, între flori. — Despărțirea.

Hotelul dela Lido, unde am fost găzduiți noi „poporul”, călătorii din clasa a doua și a treia, este unul dintre acelea palate strălucite, care adăpostește pe oaspeții din toată lumea ai vestitelor băi de mare.

Scările sunt numai covoare și marmură, iar sălile de mâncare își iau vederea de luminate ce sunt. Aproape ne sfim să luăm loc la mesele împodobite. Chelnerii sunt numai în fracuri și'n mănuși; nici nu-i simți cum luncă pe parchetele lucii ca oglinda. Masă e bogată și gustoasă. Ne împăcăm repede cu mâncările italiënilor. Macaroanele sunt chiar ispititoare și bune; sosul de pătlăgele le dă un gust atrăgător. Iar fructele sunt deadreptul împărătești. Portocalele, cum numai aici, în țara lor, se găsesc.

După cina cam târzie, toată lumea se îndreaptă spre culcare. Numai noi, câțiva tineri neobosiți, mai căutam un prilej să ne întoarcem

la Venezia, să rătăcim în vraja nopții pe canalele neodihnite. Dar e prea târziu! „Mireasa mărilor” doarme și nimenia nu îndrăznește să-i turbure somnul feciorelnic. Ne întoarcem și noi cu părere de rău la culcușurile moi din „Grand Hotel des Bains”.

Nu putem dormi însă... Plutim într-o toropeală dulce, care deschide ochii amintirilor și a închipuirii. Ne aducem aminte de cărți cetite și de lucruri învățate în școală despre Venezia de demult și cea de astăzi.

Ne gândim la timpurile neguroase, când hoardele sălbatice ale lui Attila au cutropit orașul străvechiu *Aquileia*, locuit de poporul de negustori al Veneților. Atunci se însemna anul dela Hristos 452. Hunii barbari s'au îndreptat spre Roma cea strălucită, alergându-și caii fără splină peste morți și peste ruini. Însă cetatea eternă a știut să înblânzească pe sălbaticii Asiei și Attila s'a întors împăcat, ca să moară curând în mijlocul ospățului său de nuntă. Friaulii și locuitorii din *Aquileia* prădată și-au căutat un adăpost mai sigur, pe insulele numeroase cari răsăriau dintre bălțile Lagunelor, punând începuturile orașului care s'a numit Venezia... Attila, dacă mai trăia, putea să vină deacum. Călăreții lui aveau să se nămolească în glodul și'n valurile Lagunelor. El n'a mai venit însă. Dar n'au mai venit nici alți barbari și venezienii au putut să-și clădească în pace deplină orașul lor, zidit pe pocumpi și pe maluri de insule. Față de alte atacuri întâmplă-

toare, ei s'au întărit tot mai mult cu ziduri groase și cu cetățui. Și, rând pe rând, Venezia a răsărit din valuri tot mai puternică și mai nebiruită.

Locuitorii Veneziei aveau soră marea și frate vântul. Furtunile i-au făcut dârzi și îndrăzneți. S'au cununat cu spuma și cu valurile. Și s'au făcut cei mai neînfricați corăbieri al undelor albastre. Marea Adriatică dela o vreme nu i-a mai putut cuprinde și ei s'au avântat peste toate apele cunoscute ale lumii de demult. Răsăritul și Apusul își dădeau mâna peste Lagunele Veneziei...

Corăbieri Venezieni aduc din Alexandria la 828 după Hristos moaștele Sf. evanghelist Marcu și le așază într-o biserică a lor. De atunci Venezia se socotește cetatea lui San-Marco și pe steagurile ei se coase chipul leului înaripat, semnul evanghelic. Acest leu, semn de pietate și de mândrie, Venezia îl păstrează și astăzi, pe colonne de marmură și pe blăzoane strălucite.

Au urmat apoi timpuri de tot mai vijeliosă înălțare. Venezienii rămân liberi ca șoimii văzduhului și ducii lor, *Dogii*, împart porunci și adună averile unei jumătăți de lume. *Enrico Dandolo* ține în mâna lui întreg Răsăritul, cu toate comorile (1190—1205). Prin vremuri cari urmează, orașul Lagunelor se ridică la mări nebănuite. Cei zece consilieri ai Veneziei sunt ca niște regi; împart lumea mărilor cum le place și se întrec în bogății și'n luxuri princi-

DE PRIN SATE

Blajul în Dobrogea nouă.

Siliștra, 29 Iunie, 1925.

Stimate Domn,

Fată de bunăvoința și graba cu care m'ajți servit, trimițându-mi piesa „Fetița orfană” eu n'am îndeplinit nici cele mai elementare reguli.

Lucrarea Dvoastră mi-a adus clipe de adevărată mulțumire. Și să vă spun: „Fetița orfană” după o pregătire de aproape două luni a fost jucată de elevele Școlii de fete Nr. 1, în ziua de 31 Maiu 1925. 31 Maiu, a fost o zi de adevărată sărbătoare. Serbarea a fost dată în folosul comitetului școlar și ne-am ajuns ținta, câștigând sufletul orașului și astfel cinste școlii (și să fiu sinceră, toate meritele Dumnivoastre erau date Dnei Directoare, care vi-le trimite tocmai acum!).

Numărul rolantelor a fost mărit mult, 70 eleve, deoarece fiind într-o provincie minoritară, căutam să mulțumim pe câți mai mulți părinți, atrăgându-i către școală, prin copiii lor.

Fiecare elevă a avut personalitatea ei, fiecare rol jucat cu simțire: și trebuie să țineți seamă, că unele din roluri, de ex. „Baba Marțolea” a fost jucat de o turcă, cea mai multe bulgare, iar Zefirul o româncă cu un talent deosebit. Au fost tablouri de-o frumusețe rară: al piticilor, al zânelor mai ales, dansul și tabloul din pădure. Sunt atâtea de spus Domnule autor! M'am condus într-o călătorie de indicațiile date de Dvoastră, mantaui piesei făcută însă cu gustul unei admiratoare a dat ce este mai frumos. M'am gândit în tot timpul jocului numai la Dvoastră. Subiectul bine ales, frumos îmbrăcat, aproape de sufletul celor mici, lucru ce ajută la reușită. Aveți toate meritele date de un oraș întreg; Vi-le triuit toate, nu-mi rețin decât meritul unei bune execuție.

Găsind pe cineva care simte ce vrea autorul, nu vă rămâne, decât să ne trimiteți tot ce mai aveți, sau ce mai puteți lucra, pentru noi.

Vă mulțumesc mult și vă sunt datoră clipele de mulțumire pe cari prin „Fetița orfană” le-am avut.

Maria Neagu

directoarea școlii nr. 4 Siliștra.

(Scrisoarea de mai sus a fost adresată dlui A. Lupanu-Melin, profesor la Liceul de fete din Blaj, autorul piesei „Fetița Orfană”).

Știrile Săptămânii.

Indemnați pe vecini și cunoscuți, să aboneze și danșii „Unirea Poporului”, foale vechi și cinstită, care scrie pe înțelesul poporului.

Un munte aruncă foc în America. Vulcanul Saleras din Columbia (America de miazăzi) a început de curând să arunce din gâttelele sale foc și lavă. Acest munte primejdios se găsește în vecinătate de orașul Bogota, care este capitala țării Columbia. Telegramele spun că Saleras a făcut pustiiri cumplite. Lava ferbinte a cuprins ținuturi întregi și orașul Bogota e rupt de lume. Trenurile nu se pot apropia de locul nenorocirii.

Tot Halippa vinovat. Ne aducem aminte, cum deputatul Halippa, unul dintre cei mai inimoși Români ai Basarabiei, a fost palmuit de către un ofițer de jandarmi la o adunare politică. Întâmplarea a avut atunci mare răsunet în Parlamentul dela București, mai ales că Halippa a luptat mai mult pentru unirea Basarabiei cu țara mamă. Pentru palma primită de Halippa, era gata-gata să cadă delat putere guvernul Brătianu. Atunci s'au unit partidele din opoziție și au pornit împreună lupta de răsturnare a liberalilor. Ofițerul cu palma cică a fost pedepsit, nimica toată. Acum se vestește, că Halippa e dat în judecată pentru motivul de „ultragiere” a ofițerului cu pricina... Adică pentru silă asupra armatei.

Bolșevicii s'au săturat de Nemți. Germanii năcăjiți peste măsură de felul cum s'a sfârșit marele război, n'au desnădăjduit totuși de-a se mai ridica odată unde au fost. În acest scop și-au îndreptat privirile spre bolșevici, sperând că aceștia vor duce lumea la un nou război, în care ei, nemții, să pescuiască în turbure și să-și câștige ce-au pierdut. Le-au trimis la bolșevici și ajutoare: ofițeri, fabricanți de arme și sfătuitori. Iată acum, telegramele spun că bolșevicii au prins la Moscova trei studenți germani și i-au judecat la spânzurațoare, sub cuvânt că au vrut să ucidă

pe conducătorii bolșevici. Lucrul acesta foarte i-a pus pe gânduri pe Germani și țipă cât îi ia gura: nu, germanii noștri nu vreau să ucidă pe oamenii lui Troțki, dinpotrivă i-ar duce pe umeri prin toată Europa! Poate fi numai o greșală la mijloc... Bolșevicii să nu spânzure pe cei trei studenți! — Firește că Nemții nu sunt dușmanii bolșevicilor... Inșă pare că bolșevicii le-au zăpsit curățenia gândurilor și s'au săturat de ei. Și bolșevicii!

Călătorii nu pot duce bagaje mari în tren. Direcțiunea generală a Căilor Ferate Române a dat mai de curând o poruncă, în înțelesul căreia nu se mai pot duce în vagoanele de călători pachete prea mari, ci numai cufărașe sau legături de mână, cari încap deasupra locului pe care șade călătorul. Nu se mai pot duce coșuri mari cu poame, cu legume sau cu galițe, acestea trebuiesc predate la vagonul de bagaje. Cei cari vor fi găsiți cu pachete mari în tren, vor plăti pedepse. Nu se mai îngăduie bagaje prin coridoare și pe lângă uși. E bine să se știe!

Ce poate face o harancă de muere. În orașul Craiova poliția a fost vestită, că negustorul Const. Lazăr, fiind paralizic, soția sa îl ține închiș în pivniță și-l omoară cu foamea și cu negrija. Făcându-se cercetări, s'a aflat, că într'adevăr, căinoasa soție își chinuște bărbatul într'un chip barbar. El e lovit de gută și nu se poate purta. Femeia l-a închiș într'o pivniță întunecoasă și-l ține acolo flămând și murdar. Poliția l-a găsit cu barba crescută ca la sălbatici, lănit de foame și nebun de jumătate. Negustorul Lazăr este un om foarte bogat. Fără indoială, nevasta l-a turnat la răcoare, ca să poată ea fi stăpână pe milioanele nefericitului. Acum s'a întors treaba: negustorul bolnav a fost scos la lumină, iar la umbră va mai sta haranca, judecată la închisoare.

Ceartă între vecini. Miron Gridan din Tohanul nou era certat mai de multă vreme cu vecinul său Ionică Zaharie, om de 60 de ani. De curând vechea dușmănie a ajuns la bătaie și Miron Gridan și-a tocat vecinul în cap, pe la spate, și la ucis pe loc. Acum își plânge mânia nesocotită în temniță.

are. Vin izbânzi și vin serbări; frumoasele Veneziei îmbracă porfiră și mătăsurii, se împodobesc cu nestemate și mărgearuri, decât cari doar ochii lor erau mai învăpăiași și mai lucitori...

Petreceri și viață de belșug. Dogii se cunună în fiecare an cu marea nemărginită, aruncând inele neprețuite în valuri cântătoare. Mii și mii de gondole împănăză Lagunele. Poporul Veneziei se întrece în joc cu spuma mării. Bogățiile se risipesc cu mâna deschisă. Veneția petrece și cântă... Frumuseța lumii lucește toată printre palate și ziduri înflorite.

Fericirea n'o turbură nimic, decât doar sfioase suspine, furișate din temnițele adânci și umede, prin cari Dogii trăiesc și stăpănesc. Acestea suspine vor pregăti timpuri de slăbire și de zavistie. În Europa vor răsări alte puteri mai cuprinzătoare și mai proaspete decât ale Dogilor. Și Venezia va ajunge măr de ceartă între biruitori și biruiți. Sămânța dogilor prepotenți se va stinge și orașul fermecat va ajunge un biet supus, când al Austriei, când al Italiei care se trezește și se închiagă, până când, la 1866, Venezia rămâne a țării de care o leagă sângele și graiul, a Italiei.

Azi Venezia are peste 15,000 de case și palate, pe cari le împresoară și le spală 150 de canale, cu 380 de punți și de podulețe. Are negoț destul de viu și fabrici vestite de sticlă și de dantelă, locuitorii harnici și prietinoși. Sărăcime mai multă de cât îi trebuie! Mască-

zoni și cerșitori, într'o vreme foarte neplăcuși și cicălitori, azi învățați la ordine și la respect de fasciști...

Are Veneția din ce să-și fină fala și mânia. Dar adevărata ei bogăție sunt Lagunele, bisericile și muzeele, sunt nopțile cu lună și vraja care respiră din fiecare picior de zid, din fiecare punte atârnată peste ape. Lumea varsă averi nenumărate în fiecare an, în schimbul poeziei și a farmecului, cari nu au pereche sub soare...!

A doua zi, când părăsim hotelul, Lido, marea și Venezia se scaldă în baie de soare. Ceriul e limpede ca roua și aerul e proaspăt și reavăn, ca undele izvorului de munte. Ceeace izbește întâia dată e liniștea odihnitoare ce cuprinde totul. Venezia e tăcută și liniștită, ca un zăvoi fără vânt și fără glas de păsări. Nu sunt trăsuri și nu sunt căroaiele cu marfă din alte orașe, cari rănesc și sbuciumă sufletul. Nu sunt automobilele cu mirosuri de benzină și nu e îmbulzeală pe străzi. Lumea toată pare într'o biserică, unde stăpânește pacea și închinăciunea senină. Biserica fără pereți și fără columne a firii...!

Cercetăm mai întâi, firește, Piața San Marco.

Aici se învălmășesc noroade și călători din toată lumea civilizată. Amestecare de limbi din toată lumea civilizată. Englezi uscați, nemți cu fețe băca la Babilon. Englezi uscați, nemți cu fețe bă-

greci, sârbi, elvețieni și alte nații; pestriță amestecătură. Printre toți aceștia, azi Românii sunt mai numeroși. Ei au adus cu danșii vioiciunea lor deschisă, atrăgătoare. Graiul le sună limpede și prietinos printre atâtea limbi săsăite ori gronțuroase.

În frunte cu vlădicii noștri intrăm în marea biserică a sfântului Marcu, evanghelistul, care te sguduie cu sfinții ei vii de pe boltituri și cu altarelele fără număr. În acest templu se întâlnește Răsăritul cu Apusul. Zugravii gustului răsăritean au înflorit ziduri și unghiuri gotice, apusene, dând una dintre celea mai mari minuni ale lumii! Peste 4000 de metrii patraji din zidurile acestei catedrale sunt înveliși în renumitele mozaicuri veneziene, cari nu sunt întrecute nicăiri în lume. În sărbători face slujbe aici un Patriarh, încunjurat de cler pios și respectat. De aici au plecat și Papi, ca răposatul Pius al X lea.

În fațada bisericii, afară, sub cupole lucitoare și sub turnulețe svelte, sunt vestiții cai aurii, aduși de venezieni din celatea lui Constantin cel mare, capitala de demult a Răsăritului. Sunt una dintre celea mai prețioase și mai rari comori, nu numai ale Veneției, ci ale lumii.

Ieșiți afară, în soare, ne mimăm de mulțimea și de blândeța porumbeilor. Le cumpărăm grăunțe și ei ne coboară pe mâni, pe umeri. Ne fotografiem între acestea gingașe paseri, fără de cari piața și biserică San Marco nici nu s'ar putea închipui. În razele soarelui, porumbii

Ministru, nu glumă! Este vestitul Mussolini, ministrul președinte al Italiei, tatăl fascistilor... S'a făcut ministru când a voit el și stă la putere cât vrea, căci are la spate o mare oaste de partizani, cari sunt hotărâți la orice, pentru căpetenia lor și pentru binele Italiei. Mussolini și-a mântuit țara de bolșevism și a făcut rânduială în Italia, în toate privințele. Acum de curând, Mussolini a mai luat asupra sa conducerea unui minister, pentru care n'a găsit om după gustul său. El este azi în Italia ministru de externe, de război, de marină, de finanțe și de agricultură, adică de 5 ori ministru. Și sub mâna lui toate ministerele merg minunat. Om odată, nu tufă!

S'a cununat cu mire mort. În cursul războiului s'a întâmplat mai de multeori, ca doi miri să se cunune, fără să fie de față amândoi la cununie. Mirele fiind dus prin ținuturi depărtate, trimitea plenipotență unui cunoscut al său, cu rugămintea să iscălească el hârtiile în locul lui și să se înfățișeze și la matriculantul civil cu mireasa, încheiând căsătoria în toată forma. Așa s'a căsătorit în anul 1920, la Viena, o fată de 21 de ani, cu un locotenent, care era prizonier la Ruși, în Tomsk. După căsătorie, tinăra nevastă a cerut și a primit dela statul austriac toate ajutoarele cari se cuveneau unei soții de militar. Nu peste mult a venit însă veste oficială, că locotenentul prizonier e mort, deci nevasta lui e văduvă. Atunci ea a mers mai departe și a cerut să-i plătească statul penzie după bărbat. Și a primit și penzia. Iată însă, că un fost camarad al locotenentului, întorcându-se din Tomsk, unde fusese și el prizonier, aduce vestea că locotenentul Hierach, bărbatul cu pricina, murise în 17 Martie 1920, cu șase luni înainte de cununia lui prin postă, care se întâmplase în Septembrie 1920. Deci, în timpul când mireasa se cununa la Viena cu locotenentul Hierach din Tomsk, el era mort de 6 luni... Acum statul austriac nu mai vrea să plătească penzie unei văduve, care nici nu este văduvă, că ea se cununase cu un mort. Femeia spune însă că ea nu s'a cununat cu mort și își cere penzia. Treaba nu-i deslegată încă și la Viena este o nevastă, care cere penzie după un bărbat, de care nici nu se știe, dacă trăia sau ba, când s'a cununat.

Urșii din poveste. În poveștile poporului nostru se vorbește adeseori de oameni urșiași, cari erau atât de mari, încât pășiau de pe un munte pe altul. Poveștile se spun și se

ascultă bucuros, dar nimenia nu crede, că au putut trăi vreodată pe pământ făpturi omenesti atât de cumplite. Iată însă, că de curând, minieri (șăpători de pietrii scumpe) din America, au dat peste nește schelete omenesti foarte mari; ele au câte 3 până la 3 metri 60 cm. lungime, adică de două ori mai mari decât cei mai înalți oameni din zilele noastre. În aceeași vreme, marinari englezi, cari au călătorit peste Oceanul Pacific (cea mai întinsă apă a lumii), au descoperit o insulă, în care locuiesc nește sălbatici, a căror mărime este de poveste. Cel mai înalt corăbier englez este pe lângă ei copil mititel. Marinarii i-au și luat în chip pe acești urșiași, arătându-i ca minune în Anglia, la Londra. Să mai zici apoi, că poveștile nu spun uneori măcar câte-un picur de adevăr!

Ucigașul lui Franz Ferdinand. Unul dintre ucigașii lui Franz Ferdinand, fostul moștenitor al Austro-Ungariei, *Vasa Cabrinovici* a încercat de curând să-și curme zilele la Sarajevo. Rănit greu, el va scăpa totuși cu viață. Întrebat că de ce a voit să se omoare, a răspuns că din cauza *sărăciei*...

Bisericuțele de lemn de prin satele noastre ardelenesti, în cari părinții noștri și-au plâns durerile în zile amare și s'au mângâiat, întărindu-se cu nădejdea în timpuri mai bune, sunt pe cale să dispară. În locul lor se ridică, ba ici ba colo, biserici de zid, largi și încăpătoare, cum se cuvine în zilele de libertate pe cari le trăim. De multeori poporeni strică prea curând vechile lăcașuri sfinte și blanele lor le vând în licitație, spre a fi întrebuințate ca material de lucru. Se întâmplă însă, că bisericuțele cele bătrâne sunt adevărate comori de meșteșug și de frumusețe. Și e mare pagubă, ca ele să fie dărâmate și vândute. Cu dănsese pier atâtea amintiri duiosase și atâtea săpături măestre în lemn, pe cari meșterii de azi nu le mai știu face. Alte popoare nici nu se ating de bisericile bătrâne, ci chiar și atunci, când și-au zidit altele în locul lor, le îngrijesc ca pe ochii din cap și le țin în picionerie, ca mărturie ale unor vremi de durere sau de mărime. Așa ar trebui să facem și noi! Spre acest scop s'a înființat la Cluj, chiar de către Alteța Sa Prințul Carol, un Muzeu etnografic, care, între altele, are și chemarea să îngrijască și să păstreze vechile bisericuțe de lemn din Ardeal și părțile ungurene. Direcțiunea acestui muzeu roagă pe onorații preoți de prin satele cu astfel de biserici să

înștiințeze la Cluj fiecare bisericuță de lemn, arătând ce vechime are și ce mărime, precum și de care confesiune este? Celea mai frumoase vor fi îngrijite cu cheltuiala muzeului, iar celea de preț artistic vor fi cumpărate și îngrijite în chip deosebit. Una din acestea biserici, la dorința Alteței Sale Prințului Carol va fi dusă și recondiționată în grădina Palatului regal dela Sinaia. Înștiințările despre bisericile de lemn sunt a se trimite la adresa: Muzeul Etnografic al Ardealului, Cluj, strada Gh. Carițiu nr. 5.

Cunoștințe folositoare.

Rugina grâului.

În anul acesta grâul a crescut bine. E frumos și în cele mai multe părți se nădădușe roadă îmbelșugată. Sunt însă unele ținuturi de unde vin vești supărătoare. Anume pe acolo grâul a fost atacat de: *Rugina grâului*, o boală grea și amară, care împiedică dezvoltarea grâului, pricinuind pagube mari. Se spune, că în anul acesta, pagubele pricinuite de rugina grâului sunt de vre-o două miliarde lei.

Rugina grâului este o plantă din neamul ciupercilor. O putem cunoaște ușor. Adeseori când umblăm prin holdă, se scutură pe picioarele noastre un praf ruginiu. Acest praf este din rugina grâului. Dacă smulgem un fir de grâu, vedem pe frunzele lui niște pete sau liniuțe cari prin luna Maiu sunt albe, mai târziu prin Iunie și până la seceriș îngălbinesc, devin ruginii sau chiar se înegresc.

Petele sau liniuțele acestea sunt din praful — sporii — ce s'a format pe firușoarele numeroase și rămurate — miceliu — ce se găsesc în frunzele grâului. Întreagă ciuperca stă din acestea firușoare și din spori. Acești spori de vară, numiți și *uredospori* într'una se desfac de pe firușoare. Luați de vânt, trec pe alte frunze de grâu, unde dacă au umezeală și căldură incolțesc. Colțisorul acesta intră în coaja frunzei și din el se desvoltă alte firușoare, cari vor forma o nouă ciupercă de rugina grâului. Aceasta ciupercă iarăși va produce spori, ce se împrăstie pe alte frunze, așa, că în scurtă vreme rugina grâului poate bătui tot grâul din acea parte de pământ.

din Veneția par luntrișoare de argint, cari mișună pe undele văzduhului fără hotar...

Unii urcăm în Campanilla cea nouă din fața bisericii. Ne duce un scripete modern și ne trezim deodată la 45 metri deasupra orașului apelor și a luminilor... Chipul care se desfășoară în fața ochilor noștri, nu este grai omenesc să-l poală spune...! Marea lucitoare și palatele înflorite se amestecă și se învălmășesc în sclipiri diafane! Un oraș plutitor, acoperit cu petale de trandafiri și cu luciri de diamante...

E sărbătoare mare azi, e Joia Înălțării. Și toate clopotele din turnul unde ne găsim, sună de liturghie. Cântecul lor, când dulce, argințiu, când profund și mugitor, ca furtuna, ne sguduie și ne strivește parcă. Clopotele sunt trase cu electricitate. Limbile lor fac sute de chilograme greutate. Toată Veneția vuesește. Și porumbeii, speriați, umplu văzduhul, ca nește fulgușori risipiți de-o furtună neașteptată...

Cercetăm o fabrică de sticlărie, unde se lucrează mozaicurile și toate nimicurile scumpe, cari aduc atâtea bani Veneziei. Ne fug ochii pe atâtea vase, mărgelile și iconițe, și ne doare inima că pungile noastre nu pot trage deget cu ispitele năvălitoare cari ne pasc. Fugim, să nu ne mai facem inimă rea. Și scumpeturile rămân, să lă cumpere americanii și englezii...

La biserica *San Domenico* arhieriei noștri fac liturghie românească. Această biserică s'a destinat mai de mult, anume pentru slujbe românești. Păcat numai că n'avem încă un preot

statornic din neamul nostru. Patriarhul Veneției ne-a arătat multă bunăvoință și dragoste, de care toți Românii trebuie să fim mândri. Ce înălțător să ascuți aici, unde credința este credință, răsunând tropare duiosase în limba de pe Târnavă și de sub Carpați!

Mai vedem biserica *Santa Maria dela Salute*, lângă apele marelui canal. Aceleași bolți răsunătoare și aceeași pietate sfântă în fața auritelor altare. Religia în Italia nu este numai un obicei, ca în multe părți ale Europei, ea este o adevărată putere vie, care sfințește și înalță.

Dela Santa Maria ne respirăm prin toată Veneția, fiecare după gusturile și după privilegiile de cari este dornic. Vizităm unii Palatul Dogilor, cu mari săli de sfat din vremuri de mult apuse, pe cari le-au împodobit artiști nemuritori, ca *Paolo Veronese*, *Tintoretto* și *Francesco Bassano*. Coborâm și'n temniți întunecoase și mucedu, unde au zăcut atâtea nenorociți și au pierit în valurile negre ale Lagunelor. *Ponte dei Sospiri* (puntea suspinelor) deschide, printre zăbrele ruginite, un strâmt ochiuleț, o ferestruică spre mare și spre ceriul albastru. Cei cari au trecut pe-aici, mai demult, în lanțuri grele de robi, pe această ferestruică au sorbit pentru cea din urmă dată aerul liber... Apoi s'au mistuit sub toporul călăului. Și trupurile lor s'au dat hrană caracatițelor și peștilor de mare!

Ne găsim iarăși în Piața San Marco. E ceasul spre prânz. Și lume neobișnuit de multă

așteaptă cu nerăbdare ceva, ce nu putem ghicii... Toți ochii se îndreaptă spre *Torre del' Orologio*, în vârful căruia doi ostași de bronz adastă lângă un clopot urșiaș, cu ciocanele gata de lovire. E turnul ceasului, zidit la 1494. Lumea așteaptă ora 12...!

În sfârșit primul herold izbește cu ciocanul în clopot și așteptarea se face și mai atentă. Dintr'o ușiță de sub clopot răsar craii dela Rărit și Maica Preacurată. Figurile sunt par'că vii... Fecioara trimite, spre mulțime, zimbet duios de măicuță, magii se pleacă și se închină! O mașinărie iscusită poartă acestea statui mișcătoare, cari nu se arată decât în sărbători. E una dintre celea mai atrăgătoare priveliști ale Veneziei!

Din piața San Marco unii dintre pelerini se îndreaptă spre muzeu, alții luăm o barcă sprintenă și străbatem întreg Canalul Grande, spre cimitir. Vedem palate cu celea mai felurite forme și fețe. Marmura se întrece cu aurituri și colonade, să dea acestor case cea mai desăvârșită artă și frumusețe. *Laca d'oro*, casa de aur, le întrece pe toate. Stilul gotic din veacul al 15-lea e înfățișat aci în toată strălucirea și măreția lui.

Cimitirul Veneziei e încunjurat de ape și străjuit de chiparoși cu frunza neclătită. Aici e cu adevărat împărăția tăcerii și a păcii. Nici măcar gias de păsărele nu turbură liniștea dulce, odihnitoare. Aici e închisă, sub minunate marmuri în toate culorile, viața Veneziei de de-

Mai târziu, în apropierea secerişului, pe lângă acești spori, se mai ivesc și alți spori numiți spori de iarnă sau *teleutospori* cum îi numesc învățații. Teleutosporii sunt mai negrii și invalizi într-o coajă groasă. Ei petrec iarna pe unde au căzut, mai ales pe pîr. Primăvara încolțesc și din fiecare teleutospor ies câte două fire lungi, numite *basidii*, cari în vîrf poartă câte patru cameruțe mici de tot, din cari ies alți spori, numiți și *basidiospori*. Acești bazidiospori nu mai pot încolți pe frunzele de grâu și nici pe frunzele altor spicoase, ci trebuie se ajungă pe frunzele plantei numită Drăcilă sau Acriș roșu (*Berberis vulgaris*). Bazidiosporii căzuți pe frunzele de Drăcilă încolțesc și pe amîndouă fețele frunzei fac pete galbene pline cu spori. Sporii de pe fața de-asupra a frunzei de Drăcilă nu pot încolți numai pe altă frunză de Drăcilă și astfel aceștia înmulțesc Rugina grăului pe frunzele de Drăcilă. Sporii de pe dosul frunzei de Drăcilă sunt mai mari și se găsesc așezați în șiruri în niște gropițe în formă de ulcele, întoarse cu gura în jos.

Acești spori și numai aceștia, ajungând pe frunzele de grâu, încolțesc și dau naștere la Rugina grăului, care producând din nou spori de vară se întinde repede și nimiceste lanuri întregi de grâu.

Pentru ca această ciupercă să se poată răspândi trebuie să fie găzduită și de planta numită Drăcilă. Se crede însă, că și alte plante găzduiesc Rugina grăului, pentru că se ivește și în locuri de acelea unde nu se găsește Drăcilă.

Rugina grăului pricinuește pagube prin aceea, că firele numeroase — miceliul — pătrunzând în frunzele de grâu sug toată hrana trebuincioasă firului de grâu și astfel grăul nu se mai poate desvolta și nu mai poate nici să rodească.

Această ciupercă se ivește pe grâu mai ales în anii ploioși și reci. Știința încă nu i-a găsit leacul. Singurul mijloc de apărare ar fi, că să nimicim sporii ciupercii. Aceasta o putem face așa, că pleava rămasă din paie cu rugina grăului nu o ducem la câmp. În locul

mult. Seniorii și consilierii de odinioară dorm între flori și sub mîngăieri de raze. O grădină ca'n povești, cu straturi nesfârșite de flori albastre și albe, printre cari cruciulițele mărunte te fac să crezi că ești într'un cimitir de copii-lăși. Însă nu, venezienii n'au obiceiul crucilor grele. Ei mai mult decât oriunde se îngrijesc de iubii lor, să aibă, într'adevăr, țărâna ușoară...

Ne închipuim o înmormântare în Veneția. O întreagă oaste de condole, troienite de flori, lunecând pe ape tăcute, după un sicriu încunjurat de rudenii. În frunte barca prooților și crucea. Pace în aer, pace pe ape. Pace, liniște și flori, flori... În Veneția nu credem să fie bocete la înmormântări. Aici moartea trebuie să fie o lină poezie, care te desparte de lume ușor și fără tînguiri! O, ce frumos trebuie să fie să mori în Veneția! Să dormi la marginea mării, între ramuri de chiparōși. Să te privegheze stelele și să-ți cânte valurile nesfârșit tropar de îngropare... Odihnă fără sbucium și fără păreri de rău! Fericiți morți...

În după-amiază aceleleași zile ne scaldăm suflătele în lumina de soare dela Lido. Unii fac și baie de mare, în valuri oțeloase și întăritoare. Iar alții ascultă muzica pe terasa dela *spiaggia* (locul de scaldă), între palmieri și ghiveciuri cu flori. Priveliștea spre mare e încântătoare!

Seara ne despărțim de Veneția cu dulci păreri de rău, cari ne vor urmări o viață întreagă. Cine știe, dacă te vom mai vedea vreodată, Iermeacă și schinteietoare Venezie!

unde am avut grâu cu rugină, cosim miriștea și o ardem. Tufele de Drăcilă încă le stărpim, ca sporii Ruginii să nu se mai poată incuiba în ele.

Mat bine ar fi însă dacă s'ar putea găsi soiuri de grâu, cari nu suferă de aceasta boală, ori suferă mai puțin ca și soiurile de grâu pe cari le avem. — Soiurile de grâu străine, la noi nu se prea produc. Așa că numai din soiurile noastre, s'ar putea găsi prin alegere soiuri de cari să nu se prindă rugină. Oameni învățați, cari să facă alegerea avem, ne trebuie numai bani. Și să fie cheltuielile cât de mari totuși sunt mai puțin ca și pagubele pricinuite de Rugina grăului.

Ion Popu-Câmpeanu.

Unde să ne trimitem copiii?

La Sibiu este o școală de arte și meserii, unde se învață: Pantofăria, Croitoria, și Curelăria, în chipul cel mai înaintat și mai modern. Se primesc băieți între 12—15 ani, cari au terminat școala primară. Cursurile țin 5 ani. Copiii harnici și isteți vor primi burse. Ceialtați pot locui în internat, unde plătesc pentru casă, masă și spălatul rufelor, 7500 lei anual. Cei cari locuiesc la gazde, în oraș, pot mânca la cantina școlii cu 25 lei pe zi. Absolvenții școlii fac militare numai un an. Pot ajunge conducători de ateliere și măestri cu nume în orașele mari. Inscrierile se fac până la 20 August 1925. Alte lamuriri de la Direcțiunea Școlii, Sibiu, Str. Spinarea Cănelui nr. 3.

Cărți nouă.

În *Biblioteca populară a Asociațiunii* au apărut de curând următoarele cărți foarte bune pentru popor:

PRISONIERUL DIN CAUCAZ și alte povestiri de Leon Tolstoi. Mult bine și multă înălțare sufletească va găsi cetitorul în aceste povestiri frumoase. Prețul cărțiței 5 Lei.

LUCĂ MINTE SLABĂ și alte povestiri pentru popor de Ioan Pop-Reteganul. Acestea povestiri sunt luate din viața poporului nostru ardelenesc și cuprind învățături folositoare. Prețul 5 Lei.

CUM SĂ NE ÎNGRIJIM VIAȚA DE VIIE ȘI VITELE. Sfaturi practice de I. A. de P. și Ioan Zamfirescu. Prețul 5 Lei.

Toate trei cărțițele se găsesc de vânzare la Asociațiune în Sibiu, Strada Șaguna nr. 6 și la librării.

În editura de piese teatrale a lui I. Baciú, Lugoj, a apărut mai nou:

„WILIAM TELL” dramă în 3 acte, în versuri prețul 12 lei.

„CĂSNICIE” scenetă într'un act. Ediția II-a prețul 4 lei.

„TIRANUL” comedie 1 act. Prețul 8 lei

„DIVORTUL” comedie în 2 tablouri. Ed. II-a prețul 6 lei.

„ȚIGANUL LA LUCRU”, monolog prețul 6 lei.

Capitulul mitropolitan greco-catolic — Blaj

Nr. 92/1925.

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de notar la Administrația Centrală Căpitană, publicăm concurs cu termenul de 25 Iulie 1925. Retribuția lunară Lei 2000.

Reflecții la acest post își vor înainta cererea ajustată cu acte.

Blaj, 25 Iunie 1925.

Iacob Popa, președinte capitan.

Poșta gazetei.

Ionel I. Rusu, T. Cei 60 Lei dela DVoastră i-am primit în 16 Maiu. Dela Simion Pintea 150 Lei primiți în 5 Maiu. DVoastră sunteți în rând cu abonamentul până în 1 Ianuar 1925 (ați avut și restanță pe 1924) Simion Pintea e plătit până la 1 Iulie 1925. Celor doi abononți le merge gazeta din 1 Iulie. Cu sănătate!

Mihai Ținca, Vasile Ola și Alex. Horea, East Chicago. Bani trimiși prin Păr. Crișan i-am primit în 27 Aprilie și de-atunci Vă trimitem gazeta regulat. Ne miră că dd. Ținca și Ola nu primesc gazeta. Noi vom cerceta la posta de aici. Să sperăm că foaia va ajunge măcar după această cercetare, la destinație. Salutări!

Rev. Dr. V. Crișanu, East Chicago. Foile dela noi pleacă regulat. Mulțumiri pentru scrisoarea din 4 Maiu 1925.

Redactor responsabil IULIU MAIOR.

Ucenici de prăvălie

În prăvălia de coloniale, cereale, articlii de manufactură R. M. S. și altele, a Dilor Nicolescu și Hirș din Tulgheș jud. Ciuc, se caută unul sau eventual 2 băieți din familie bună ca ucenici. Băieții trebuie să cunoască atât limba română cât și maghiară.

Pentru condițiuni de primire roga se adresa Dlui AUREL NICOLESCU, comerciant proprietar în Tulgheș, jud. Ciuc.

1-2 (56)

De vânzare

La Ioan Cisteian lui Ionim, în Bucerdeea grănoasă, lângă Blaj, se află de vânzare:

3 tauri albi de prăsilă

Doi sunt de câte 3 ani, iar al treilea de 2 ani. Se vînd pe garanție. Cine are voie de cumpărat, e poștit să-i vadă. Taurii sunt ținuți la pășune.

IOAN CISTEIAN

proprietar în Bucerdeea grănoasă.

1-3 (55)

(23) 5-5

Intru mărirea lui Dumnezeu.

Daruri pentru biserica din parohia Nepos.

Subscrisul în numele comunității bisericești gr. cat. din Nepos județul Bistrița-Năsăud prin acestea aduc cea mai cordială mulțumită Domnului Ioan Cifor măiestru mecanic de origine din Nepos, de prezent în America, de asemenea soției sale Rafila cum și tuturor credincioșilor noștri aflați în America, cari prin obolul lor au binevoit a contribui la suma de 54.000 lei în scopul procurării unui clopot.

S-au colectat prin Ioan Cifor și soția sa Rafila dela următorii: „Ioan Cifor și soția Rafila” 25 dolari, Gavrilă Istrate com. Nepos 25 dol., Ioan Istrate Nepos 5 dolari, Ioan Niculai și soția Mărinca com. Nepos 25 dol., Gavrilă Oprea comuna Feldru 10 dolari, Ionel Cifor comuna Nepos 2 dolari, G. Sarvadi com. Madarați jud. Satu Mare 2 dol., Pavel Varga com. Finteușul mic jud. Satu Mare 3 dol., Vasile Hulban com. Soporul de sus jud. Satu Mare 1 dol., Vasile Aci com. Jidani jud. Satu Mare 1 dol., Ioan Hainal com. Amati jud. Satu Mare 1 dol., Petre Miticuși com. Jidani jud. Satu Mare 1 dol., Vasile Hosszu com. Mesteacăn jud. Solnoc Doboca 1 dol., Ioan Postăși com. Jidani jud. Satu Mare 1 dol., Ioan D. Gheți com. Mesteacăn jud. S. S. Doboca 1 dol., George Romocea com. Jădăra jud. Satu Mare 1 dol., Petru Glodian com. Jidani jud. Satu Mare 1 dol., Tanasă și Rafila Florian com. Șieu Mageruș jud. S. Doboca 2 dol., Augustin Meroșan com. Sărățel j. B. Năsăud 1 d.

Vasile Pop com. Seretel jud. B. Năsăud 1 dol., Vasele și Florica Redai com. Lilești jud. S. Doboca 1 dol., Ioan Redai com. Măhești jud. S. Doboca 1 dol., Vasele Prosul com. Lilești jud. S. Doboca 1 dol., Petre Istvan com. Lilești jud. S. Doboca 1 dol., Ioan Morodan com. Arad jud. Arad 50 cenți, Vasile Sălăgian com. Negărești jud. S. Doboca 1 dol., Dumitru Uța com. Șomeuta Mare jud. Satu Mare 1 dol., Andriș Mureșan com. Jidani jud. Satu Mare 1 dol., George Medan com. Măluț jud. S. Doboca 1 dol., Ioan Pașcu com. Sebeșul de sus jud. B. Năsăud 1 dol., Ignat și Onița Oltean com. Sebeșul de sus jud. B. Năsăud 5 dol., Gosti Zaria com. Sebeșul de sus jud. B. Năsăud 2 dol., Ioan Raț și familia com. Bobohalma jud. Târnava mică 2 dol.

David Popa com. Sebeșul sesesc jud. Sibiu 1 dol., Ioan Mare com. Feldru jud. B. Năsăud 2 dol., Aurel Sămărdalia com. Borbi jud. Făgăraș 1 dol., Niculai Roș com. Mititei jud. B. Năsăud 1 dol., Gavrilă Fontu com. Mititei jud. B. Năsăud 1 dol., Grigore Pavelea com. Salva jud. B. Năsăud 1 dol., Ștefan și Marinea Cărcu Rebrioara jud. B. Năsăud 3 dol., Vasile Bredea com. Nimigia Rom. jud. B. Năsăud 2 dol., Toader și Maria Magdea com. Mititei jud. Năsăud 4 dol., George Gospan com. Salva jud. B. Năsăud 2 dol., Avacum Ștefănuț com. Salva jud. B. Năsăud 1 dol., Grigore Magdea com. Mititei jud. B. Năsăud 1 dol., Petre Rus com. Rebrioara jud. B. Năsăud 1 dol., Ștefan Cărcu din Rebrioara jud. B. Năsăud 1 dol., Petru Morar com. Rebrioara jud. B. Năsăud 1 dol., Ioan Haroza și soția Saveta com. Nepos jud. B. Năsăud 5 dol., Dumitru Debeliac com. Siria jud. Arad 50 cenți, Niculae Runcan com. Bucir jud. Arad 1 dol., Ioan Cișiri jud. Arad 50 cenți, George Popovici jud. Arad 2 dolari, Todor și Iulia Buducan com. Băduș jud. B. Năsăud 3 dol., Roman Istrate Cuesdiu com. Șieuț jud. B. Năsăud 2 dol., Mihai Nedescu com. Mandruloș jud. Arad 1 dol., Alexandru Bodio com. Căpâlna jud. Sibiu 2 dol., Nicu Lazarescu Brăsoș 1 dol., Simeon Bota com. Nușfalău jud. B. Năsăud 1 dol., Luca Deac com. Macea jud. Arad 1 dol., Ioan Părvu com. Ohaba jud. Alba

Iulia 1 dol., Ștefan Ciocoi 1 dol., Niculae Floria com. Telna jud. Alba Iulia 1 dol., Vasile Filimon com. Turț jud. Satu Mare 1 dol., Gedeon Puiu com. Heredeni jud. Făgăraș 1 dol., George Dumco com. Șieu jud. Maramureș 1 dol., Niculae Rogozan com. Ibișdorf jud. Târnava mare 1 dol., Pavel Prescure com. Balbo jud. Sighișoara 50 cenți.

Ioan Adam com. Cricău jud. Aiba Iulia 25 cenți, Ioan Dan com. Telna jud. Alba Iulia 1 dol., Maxim Marte com. Băcăinți jud. Hunedoara 1 dol., Aurel Zăgrean com. Uri de sus jud. S. Doboca 2 dol., Petru Mager com. Ghilad jud. Arad 1 dol., George Vonk com. Madaraș jud. Arad 1 dol., Sabin Pop jud. Satu Mare 2 dol., Luiuș Kelemen Ungur 25 cenți, Konrad Kyamciu Ungur 1 dol., Aron Andriș Arad 1 dol., Ilie Perva com. Buceni și Soția jud. Arad 5 dol., Mihail Lațko Arad 2 dol., Ilie Moise preot ortodox din Buffalo 1 dol., George Metez Arad 1 dol., Ioan Siclovan Arad 50 cenți, Aron Lazar Arad 2 dolari, Maria Brancău Arad 1 dol., Nick A. Lazar Arad 1 dol., Iancu Ruzzi Arad 1 dol., N. Mezi Arad 1 dol., Simeon Nedescu Arad 50 cenți, Anton Moroșan Simniclăușul mic 1 dol., Arso Nicoară Timișoara 1 dol., Ilie Moldovan com. Odorhei jud. S. Doboca 2 dol., Charli Pokol Ungur 1 dol., Ioan Remetan com. Fersig jud. Satu Mare 50 cenți, Petru Bojița com. Poiana de jos jud. Sibiu 50 cenți, George Petrovan com. Rozalia jud. M. Mureș 50 cenți, Teodor Marieși com. Bucium jud. Satu Mare 50 cenți, George Geman și familia com. Jidani jud. Satu Mare 1 dol.

George Sasu com. Bicaz jud. Sălaj 50 cent, Maria Lucaci com. Biliag jud. B. Năsăud 50 cent, Ioan Sârbu com. Sebeș jud. Făgăraș 1 Dol., George Oprea din Feldru pentru Mărioara și Laura Cifor din Nepos jud. B. Năs. 2. Dol. Pompei Spătari com. Sarmadita jud. Soln. Dob. 1 Dol., Ioan Bodia com. Ampoița jud. Alba de jos 1 Dol., Ioan Nașcu și familia com. Feldru jud. B. Năs. 5 Dol., Nylak Sándor ungar 25 cent., George Paloșan com. Jinbo jud. Odorhei 1 Dol., Maria Fabian com. Jiocani jud. Satu-Mare 1 Dol., Todor Manaș Turean com. Mănăst. jud. S. Dob. 1 Dol. Ana Brumboi București 1 Dol., Dumitru Moga, Seliște 50 cent., Ioan Sârbu com. Sebeș jud. Făgăraș 50 cent., Nicolae Șufană com. Poiana jud. Sibiu 50 c. Victor Stanislau com. Arpaș jud. Făgăraș 1 dol., Ioan Stoca com. Poplaca jud. Sibiu 1 Dol., Vasile Gicu com. Mesteacăn jud. S. Dob. 1 Dol., Ana Bogdan com. Silești jud. Soln.-Dob. 50 cent. Florea Ștuta com. com. Jidani jud. Satu-Mare 1 Dol., Hieronim Verdea com. Bineu Mare județul Sibiu 1 Dol., Florian Hado Bucurdea Sibiu 5 c. I. Seff, Ohaba, 50 c. Vasile Andries com. Biscul Bucovinei 25 cent Mihai Gubert com. Arcalia jud. B.-Năsăud 15 cenți, Silviu Floria com. Bucurdea jud. Alba de jos 1 Dol. Domanic Nemeși, Alba-Iulia 50 cenți, Ioan Popovici, Sibiu 25 cenți, Mihai Luca, Alba Iulia 50 c. Todor Bogdan com. Mănăstur jud. S.-Dob. 50 cenți, Ilie Iliuț, Barova jud. Sibiu 1 Dol., Ioan Bobancu, Recovița, 1 dol. Miron Moldovan com. Mireși jud. S.-Dob., Ioan și Rafila Cifor pentru părinții săi Alexa și Tavița Cifor 2 Dol. pentru cumnatul și sora 2 dol., Pentru socrii săi Toader și Floarea Oproae 2 Dol.

Darul lor făcut spre mărirea lui Dumnezeu să le fie bine primit.

Nepos în 13 Iunie 1925.

George Moldovan paroh.

De vânzare O instalație pentru fabricarea de săpun cu toate celea de lipsă, se vinde din mână liberă. Doritorii să vor adresa la Administrația gazetei noastre. (59) 1-2

Atelier de pictură bisericească

fondat în anul 1905.

Se execută iconostase dela cele mai simple până la cele mai bogate executări. Pictură monumentală internă a bisericilor în stil potrivit și lucrată artistic.

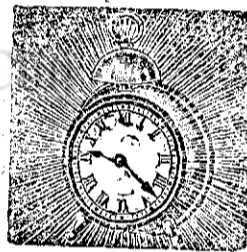
Informațiunile și comanda se trimite la Atelierul de pictură bisericească

Antoniu W. Zeiler
BLAJ, jud. Alba inf.

(50) 4-3

M. FRIEDMANN

ceasornicar și juvaer în BLAJ,
Strada Timotei Cipariu.

Se găsesc tot felul de oroloage atât de busunar cât și de părete. Face și reparațiuni de orice fel. Prețuri reduse.

Cumpăr aurituri și argintării.

24 16-1

Pânzeturi pentru costume naționale, sârmă, arniciuri și lână, mare asortiment la magazinul

Ștefan Nyerges, Blaj.

Tot aici se află în depozit stoffe de lână pentru uniforme la fete și băieți, pecum și pentru alte haine.

Delenuri, crepoane, eporgiuri, zefiruri și altele.

Articole cosmetice, apă de Colonia, săpunuri fine de față, parfumuri și altele.

La secția cu coloniale:

Bomboane, ciocolată, cadouri de sărbători!

Fructe sudice.

PREȚURI CONVENABILE, SERVICIU PROMPT.

(3) 41-52